

Sygn. akt V KK 473/22

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie **L. C.**

w postępowaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 9 lutego 2023 r.,
wniosków oskarżonego o wstrzymanie wykonania
wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z dnia 11 stycznia 2022 r., sygn. akt II AKa 162/21
utrzymującego w mocy wyrok łączny Sądu Okręgowego w Łodzi
z dnia 24 lutego 2021 r., sygn. akt XVIII K 28/18
oraz o zmianę obrońcy z urzędu
na podstawie art. 378 § 2 k.p.k. oraz art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

postanowił:
nie uwzględnić wniosków.

UZASADNIENIE

Pismami z dnia 7 grudnia 2022 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego) skazany L. C. zwrócił się o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 11 stycznia 2022 r., sygn. akt II AKa 162/21 oraz o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu, który „nie byłby powiązany z Sądem Okręgowym w Łodzi”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wnioski skazanego nie zasługiwały na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że sam fakt wniesienia kasacji nie stanowi dostatecznej podstawy do wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku. Zgodnie z regułą wyrażoną w art. 9 § 1 k.k.w. postępowanie wykonawcze wszczyna się

bezzwłocznie, gdy orzeczenie stało się wykonalne, a wyrok – w myśl art. 9 § 2 k.k.w. - staje się wykonalny z chwilą jego uprawomocnienia. Regulacja art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a wobec tego nie podlega wykładni rozszerzającej. Zastosowanie instytucji uregulowanej we wskazanym przepisie winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami – mającymi swoje zakotwiczenie w treści podniesionych zarzutów kasacyjnych lub podstawach kasacyjnych branych pod uwagę z urzędu – prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla osoby skazanej zbyt poważne skutki. Tego rodzaju sytuacja, mimo uznania przez Sąd Najwyższy, że kasacja powinna zostać rozpoznana na rozprawie, w niniejszej sprawie nie zachodzi. Odnosząc się do przywołanych przez skazanego argumentów dotyczących jego stanu zdrowia, przypomnieć należy, że wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie mogą uzasadniać okoliczności dotyczące sytuacji osobistej (związane np. ze stanem zdrowia), rodzinnej, czy majątkowej skazanego. Te bowiem należą do przesłanek odroczenia wykonania kary pozbawienia wolności lub udzielenia przerwy w wykonaniu tej kary.

Na uwzględnienie nie zasługiwał również wniosek o „wyznaczenie obrońcy z urzędu”, który „nie byłby powiązany z Sądem Okręgowym w Łodzi”. Wnioskodawca nie podał bowiem żadnych konkretnych argumentów, które wskazywałyby, że dotychczasowy obrońca – adwokat M. D. nie może lub nie chce należycie wywiązywać się ze swoich obowiązków obrończych. Zaakcentować przy tym należy, że zarówno zgodnie z przepisem art. 378 § 2 k.p.k., jak i z przepisem art. 81 § 2 k.p.k. wyznaczenie nowego obrońcy z urzędu w miejsce dotychczasowego następuje na **uzasadniony wniosek** (podkreślenie SN). Powyższe oznacza, że do uwzględnienia przedmiotowego żądania nie wystarczy samo stwierdzenie skazanego o braku zaufania do obrońcy, czy też jego subiektywne przekonanie o nienależytym wykonywaniu obowiązków przez obrońcę. Konieczne jest bowiem wskazanie, jakie konkretne okoliczności świadczą o zasadności tego wniosku, gdyż podlega on ocenie organu procesowego. Tego rodzaju okoliczności, jak wskazano wyżej, wnioskodawca nie przywołał.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

